

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefánka a členiek JUDr. Anny Petruľákovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu v *1/ rade: JUDr. J.P., Z. B.*, zast. žalobcom v *2/ rade*, v *2/ rade: Mgr. V.P., B., B.*, žalobca v *3/ rade: E.P., B.*, žalobcovia v *2/ a 3/ rade* zast. JUDr. D.R., advokátom, K.B. proti žalovanému: *E., G., B.*, IČO: X., zast. JUDr. J. Š., advokátom, Š., s.r.o., A., S., B., **o zaplatenie 743 338 Sk istiny s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.5.2009, č. k. 2 Cob 165/2008-292, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.
Žiadnemu z účastníkov sa nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 28 Cb 362/99-233 zo dňa 2.5.2008 v časti, ktorou bolo žalobe vyhovené, zmenil tak, že návrh zamietol.

Vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Žalobcov v 1/ až 3/ rade zaviazal zaplatiť žalovanému trovy prvostupňového i odvolacieho konania v celkovej výške 8 196,41 Eur a 492,93 Eur titulom súdneho poplatku za odvolanie na účet JUDr. M..

Podľa odôvodnenia rozhodnutia napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom v 1/ až 3/ rade spoločne a nerozdielne sumu 495 831,70 Sk s 18% úrokom z omeškania od 13.11.1998 do zaplataenia. Vo zvyšku návrh zamietol. Rozhodnutie o trovách konania ponechal až po právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak po vykonanom dokazovaní, keď mal za preukázané, že objednávka Ing. T. zo dňa 24.8.1998 na poskytnutie právnej pomoci JUDr. P. bola riadna zaväzujúca žalovaného a mimo Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci uzavretej dňa 1.12.1997, i keď by Ing. T. prekročila svoju právomoc, kde by nemala splnomocnenie od Ing. O., avšak s poukazom na ust. §-u 33 Obč. zák. prípadné prekročenie oprávnenia bolo schválené.

Podľa názoru súdu prvého stupňa sa jednalo o uzavretie samostatnej zmluvy o poskytnutí právnej pomoci, ktorej obsahom bola určitá a zrozumiteľná dohoda o predmete záväzkov, o hodnote veci a spôsobe splnenia záväzkov na strane oprávnenej predchodkyne žalobcov (vyriešenie problému emisie akcií ISIN KS X v súčinnosti s MF SR a SCP) a na strane žalovaného zaplatiť odmenu podľa právnych predpisov v dohodnutej hodnote veci. V tejto súvislosti poukázal súd prvého stupňa i na výpovede svedkov Ing. O. a Ing. M. (predtým T.), ktorí v čase rozhodnom boli štatutármi žalovaného. Jej splnomocnenie takto konat' vyplýva aj z prílohy č. 1 k zmluve o zrušení emisie akcií, ktorú podpísali dvaja štatutárni zástupcovia žalovaného.

Žalobcovia v1/ až 3/ rade sú oprávnení dedičia po t. č. JUDr. P.. Právny vzťah účastníkov posúdil ako obchodno-právny vzťah s poukazom na ust. § 261 ods. 6, ods. 1 a 2 Obch. zák., ust. § 566 ods. 1 a 2 Obch. zák., § 568 ods. 3, 4 Obchod. zák. Priznaný nárok žalobcov v 1/ až 3/ rade podriadil vyhl. č. 240/1990 Zb. V konaní mal za preukázané, že JUDr. P. vykonala úkon právnej pomoci, t. j. prevzatie a príprava (§ 16 ods. 1 písm. a)

vyhl. č. 240/1990 Zb.). Hodnota veci bola 300 miliónov Sk s poskytnutím zľavy vo výške 33,3%. Pri dvoch úkonoch právnej pomoci so zohľadnením 33,3% zľavy priznal súd prvého stupňa 403 001,40 Sk, vrátane DPH. Faktúra č. 15/98 mala splatnosť 12.11.1998, preto súd prvého stupňa priznal aj úroky z omeškania vo výške 18% v súlade s ust. §-u 369 a 502 Obch. zák. S poukazom na ust. §-u 151 ods. 3 O.s.p. si vyhradil právo rozhodnúť o trovách konania až po právoplatnosti rozsudku.

JUDr. P. dlhodobo poskytovala právne služby pre žalovaného a predtým pre jeho právneho predchodcu, bol jej nesporne známy spôsob podpisovania za žalovaného. Ing. T. nemohla pokladať za platne uzavretú zmluvu o poskytnutí právnej pomoci, najmä s ohľadom na Poriadok č. 1/1997, ako aj s ohľadom na výpis z obchodného registra.. Mohla teda konať iba na základe zmluvy zo dňa 1.12.1997.

Na základe odvolania žalovaného proti časti rozsudku, ktorou súd I. stupňa žalobe vyhovel, odvolací súd túto časť rozsudku napadnutým rozhodnutím zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol.

Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu súd I. stupňa vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožnil s obranou žalovaného v priebehu prvostupňového konania aj s argumentáciou v odvolaní. Svoj názor odvolací súd krátko zhrnul slovami, že keďže odvolací súd považuje list Ing. T., t. č. M., zo dňa 24.8.1998 za právne neúčinný, ktorý nezaväzuje žalovaného na plnenie, odvolací súd vo vyhovujúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil a návrh zamietol. Vo zvyšnej časti, ktorou bol návrh zamietnutý, rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podali žalobcovia dovolanie, ktorého prípustnosť opreli o ust. § 238 O.s.p. a odôvodnili nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Poukazujú na výslovné znenie objednávky žalovaného zo dňa 24.8.1998 a na svedecké výpovede vtedajšej viceguvernérky a guvernéra žalovaného a tvrdia, že jej akceptáciou JUDr. P. - pôvodnou žalobkyňou - došlo k uzavretiu novej zmluvy o právnej pomoci - nad

rámec zmluvy o právnej pomoci zo dňa 1.12.1997. Odvolávajú sa pritom na ust. § 31 ods. 1, § 34, 35 ods. 1 a 3, § 43a ods. 1 a § 43c ods. 1 a § 40a druhá veta Obč. zák. a § 13 druhá veta Obch. zák. Podobne tiež zdôvodňujú oprávnenosť výšky odmeny, ktorú odvolací súd označil za viac ako spornú a tvrdia, že rozhodnutie odvolacieho súdu nezodpovedá ust. § 1 O.s.p.

Spochybňujú tiež dôvodnosť niektorých právnych úkonov zastupovania v rámci žalovanému priznanej náhrady trov.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý k svojmu vyjadreniu priložil dohody o urovnaní, ktoré so žalobcami uzavrel na ich podnet a týmito urovnaniami zanikli všetky sporné nároky v konaniach 28 Cb 362/99 a 2 Cob 165/2008 a nepovažuje za možné, aby žalobcovia v súčasnosti urovanie akýmkoľvek spôsobom spochybňovali a napriek platnej dohode o urovnaní si uplatňovali v dovolacom konaní aj naďalej svoje nároky, ktoré zanikli a tohto času neexistujú.

Podaním zo dňa 22.1.2010 žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzali dovolanie podľa § 96 ods. 1 Os.p. v celom rozsahu späť. Súčasne si uplatnil právo na vrátenie súdneho poplatku kráteného o 1% v zmysle ust. § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a a poplatku za výpis z registra trestov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O.s.p./ preskúmal podanie a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zastavenie konania.

Podľa ust. § 243b ods. 5 O.s.p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne. Ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Dovolací súd posúdil podanie podané právnym zástupcom žalobcov zo dňa 22.1.2010 podľa obsahu a dospel k záveru, že vzali dovolanie v celom rozsahu späť.

Keďže žalobca vzal počas dovolacieho konania svoje dovolanie späť, dovolací súd v zmysle ust. § 243 ods. 5 O.s.p. dovolacie konanie zastavil.

O náhrade trov konania dovolací súd rozhodol v zmysle ust. § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová